

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce JUDr. Z. K., proti žalovanému Krajskému úřadu Středočeského kraje, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 23. října 2009, sp. zn. 141188/2009/KUSK/2, č. j. 141188/2009/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 7. srpna 2009 zamítl Městský úřad Černošice žalobcovy námitky proti záznamu bodů v registru řidičů.

Žalovaný dne 23. října 2009 zamítl žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí, které zároveň potvrdil. Lhůta pěti dnů od doručení oznámení o uložení pokuty za přestupek, v níž mají být body zapsány do registru řidičů, je lhůtou pořádkovou, nikoli propadnou. Případné nedodržení této lhůty nemá vliv na správnost a zákonnost provedených záznamů.

V žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobce poukázal na to, že dne 6. listopadu 2008 a dne 7. května 2009 s ním byly projednány přestupky spočívající v překročení povolené rychlosti; záznam bodů v registru řidičů byl však proveden až dne 4. března 2009 a 23. června 2009, tj. 118. den a 47. den od projednání přestupku. Správní orgány tedy nedodržely lhůty stanovené v § 123b odst. 1 a 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), podle nichž má policie oznámit příslušnému obecnímu úřadu uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nejpozději do tří pracovních dnů, a obecní úřad má provést záznam v registru řidičů nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno rozhodnutí o uložení

sankce za přestupek. Podle žalobce jsou tyto lhůty propadné a po jejich uplynutí již správní orgán není oprávněn provést záznam v registru řidičů připsáním bodů (zákon používá formulaci typickou pro prekluzivní lhůtu – „nejpozději do“). Odebrání řidičského oprávnění z důvodu překročení limitu 12 bodů je obrovským zásahem do postavení každého řidiče; z hlediska právní jistoty je proto nutné, aby se řidič mohl kdykoli seznámit se stavem svého bodového hodnocení v registru řidičů v reálném čase a mohl na tuto situaci reagovat. Žalobce proto navrhl, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a aby byly vymazány záznamy v registru řidičů u jeho osoby v hodnotě deseti bodů za přestupky projednané dne 6. listopadu 2008 a 7. května 2009.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech a navrhl zamítnutí žaloby; odkázal také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. prosince 2009, č. j. 2 As 19/2009-93.

Žaloba není důvodná.

Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, ve znění do 31. prosince 2008, provede záznam v registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (...), a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (...).

Podle § 123b odst. 2 tohoto zákona, ve znění do 31. prosince 2008, oznámí policie nebo obecní policie příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne uložení pokuty.

Po 31. prosinci 2008 se právní úprava ve vztahu k žalobcovu druhému přestupku (projednanému dne 7. května 2009) změnila jen potud, že pravidla o tří- a pětidenních lhůtách byla přesunuta do jiných odstavců téhož paragrafu.

Ze správního spisu je zřejmé, že oznámení, podle nějž byla žalobci dne 6. listopadu 2008 uložena pokuta za přestupek v blokovém řízení, bylo Městskému úřadu Černošice doručeno dne 12. listopadu 2008 (tj. 4. pracovní den od uložení pokuty); oznámení vztahující se k pokutě uložené dne 7. května 2009 pak bylo městskému úřadu doručeno dne 19. května 2009 (tj. 7. pracovní den od uložení pokuty).

Žalobcovo přesvědčení, že třídní lhůta stanovená v § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu [resp. po 31. prosinci 2008 v jeho § 123b odst. 3 písm. a)] je ovšem mylné. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. prosince 2009, č. j. 2 As 19/2009-93, publikovaném na www.nssoud.cz, tato lhůta je lhůtou pořádkového charakteru, určenou pro styk mezi správními orgány navzájem. Případné nedodržení lhůty nemůže mít bez dalšího žádný vliv na existenci bodů, které měly být zaznamenány v registru řidičů.

Podle údajů obsažených v odůvodnění rozhodnutí prvního stupně provedl obecní úřad záznam dvou a osmi bodů (za přestupek projednaný dne 6. listopadu 2008 a za čtyři přestupky projednané dne 7. května 2009) nikoli do pěti pracovních dnů, jak to žádal § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu (resp. po 31. prosinci 2008 jeho § 123b odst. 2), ale až po necelých čtyřech měsících, resp. po pěti týdnech od oznámení o uložených pokutách. Ani toto nedodržení lhůty ze strany správního orgánu však nemůže vést k nezákonnosti opožděně provedeného záznamu, resp. k tomu, že by takto zaznamenané body měly být vymazány.

Podle § 123a zákona o silničním provozu se bodovým hodnocením zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných

povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla. Jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, počet bodů za různé typy přestupků je stanoven přímo v zákoně o silničním provozu, resp. v jeho příloze nazvané *Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání*. Sám žalobce si toho byl rovněž vědom: ve svých námitkách ze dne 25. května 2009, vztahujících se k záznamu bodů za přestupek projednaný dne 6. listopadu 2008, uvedl, že za přestupek spočívající v překročení povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h se uděluje dva body.

Je jistě žádoucí, aby i orgány projednávající přestupky i orgány pověřené vedením registru řidičů dodržovaly zákonem stanovené lhůty a aby záznamy udělených bodů byly pokud možno aktuální. Na druhé straně je třeba trvat na tom, že záznam bodů do registru řidičů nemá konstitutivní charakter: bodová „zátěž“ nevzniká řidiči okamžikem zápisu, ale okamžikem, kdy nabude právní moci rozhodnutí o sankci za přestupek nebo o trestu za trestný čin. Záznam bodů v registru řidičů pak slouží především správnímu orgánu, který zde sleduje, zda řidič nedosáhl kritického počtu dvanácti bodů a zda není nutné vyzvat jej k odevzdání řidičského průkazu. I sám řidič může sledovat aktuální stav bodů v registru řidičů (podle § 123b odst. 4 zákona o silničním provozu vydá příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost řidiče výpis z registru řidičů o jeho záznamech bodového hodnocení) a může také žádat, aby obecní úřad provedl záznam bodů (pokud tak neučinil ve lhůtě stanovené zákonem), ale nemůže se domáhat výmazu bodů jen proto, že byly zaznamenány se zpožděním (vymazat body lze jen z důvodů věcných, tj. v případě, že tu není pravomocné rozhodnutí o sankci).

Žalobce v žalobě poukazoval na to, že řidič by měl mít možnost reagovat na aktuální počet bodů zaznamenaný u jeho osoby v registru řidičů, aby mohl například omezit svou rychlost v obci na 40 km/h, aby jízdou ze svahu nepřekročil dovolenou rychlost o několik km/h, aby omezil své jízdy na dobu nezbytně nutnou nebo aby na nějakou dobu přenechal řízení vozidla jinému členu rodiny. Tyto příklady považuje soud za absurdní. Povinností řidiče je dodržovat pravidla silničního provozu, včetně pravidel o maximální povolené rychlosti, bez ohledu na to, kolik má v registru řidičů zaznamenaná bodů (a také bez ohledu na to, jestli zrovna jede ze svahu nebo po rovině). Pokud řidič sám sobě nedůvěřuje, že bude schopen držet se v mezích povolené rychlosti, je jistě vhodnější, aby místo něj řídil někdo jiný; to ale opět platí bez ohledu na počet bodů v registru řidičů.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. března 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková